

fostudagur, 20. apríl 2018

Grásleppan er viðförul

Tugir norska fyrirtækja gætu átt yfir höfði sér

Nú verður tekið á því

Þung umræða um veiðigjald minni útgerða

Ekki haegt að útiloka veiðibann

Lítio vart við þorsk á togaraslóð

Forsíða

Tölublöð

FISKIFRÉTTIR

Ríkisstjórin í Washington staðfestir bann við sjókvældi

23. mars 2018 kl. 11:00

Sjónvarp

Öll myndskeið >

Sjóvni Cooke Aquaculture við Cypress-eyju skammt frá Seattle í Washington.

Laxeldisfyrirtækið Cooke Aquaculture segir ákvörðun ríkisstjórans mikil vonbrigði en muni hlíta lögunum.

Mæla með

Tweet

Eldi á atlantshafslaxi í sjókvíum hefur verið bannað með öllu í Washingtonriki á norðausturströnd Bandaríkjanna. Jay Inslee ríkisstjóri staðfesti það í gær með undirskrift sinni undir löggjöf sem ríkisþingið samþykkti í byrjun mánaðarins með 31 atkvæði gegn 16.

Fyrirtækið Cooke Aquaculture, sem hefur stundað laxeldi þar, sagði staðfestingu ríkisstjórans vera mikil vonbrigði en að sjálfsögðu verði farið að vilja löggjafans.

Fyrirtækið fær þó frest til ársins 2022 til að leggja niður allt eldi á atlantshafslaxi í sjókvíum.

Þingið ákvæð að grípa til þessa ráðs eftir að hundruð þúsunda laxa [sluppu úr kvíum fyrirtækisins](#) í Puget-sundi í ágúst síðastliðnum. Óttast er að staðbundnir laxastofnar séu í hættu vegna þessa. Talið er að laxarnir sem sluppu hafi verið allt að 263 þúsund talsins.

Fyrirtækið fékk einnig sekt upp á 332 þúsund dali, sem samsvarar rúmlega 33 milljónum króna.

Mæla með 0

Tweet

Erko Settefisk's operation in Sagvåg, Norway. The company now wants to build a full land-based salmon growout facility on the site. Photo: Joar Grindheim

Another major Norwegian firm plans land-based salmon farming operation

Company hopes to take advantage of its existing smolt and processing facilities in the area to make a fully integrated operation.

April 20th, 2018 06:14 GMT

Norwegian firm Stord Havbrukspark has applied for permission to produce a huge new facility for land-based salmon growout in Sagvåg, Norway, in the country's Hordaland region.

The company, a division of Erko Seafood, which is owned by Norwegian conglomerate Haugland Gruppen, is anticipating a total production capacity of 15,000 metric tons when the facility is operational.

The operation will be built in three phases, with 5,000 metric tons of production capacity at each phase.

The fish will be raised from 500 gram smolts to a market size of around 5 kilos, the company said.

Erko already has a smolt operation, Erko Settefisk, on the proposed site, and a processing operation nearby.

The company said in its application it will use recycled seawater in production.

--

Sign up to our FREE weekly Salmon Newsletter here.

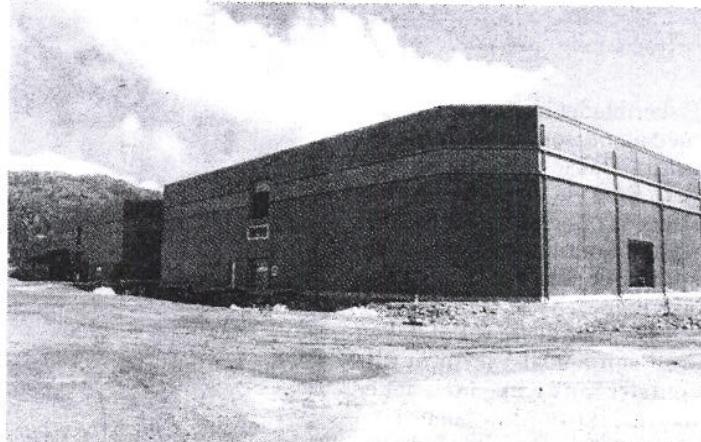
Erko vil bygge ut til 15.000 tonn laks

Stord Havbrukspark er en del av Erko Seafood, eid av Haugland Gruppen, som foruten havbruk også driver med eiendom.

Anlegget er planlagt oppført på et allerede etablert område i Sagvåg i Stord kommune i Hordaland. På dette området har Erko Settefisk allerede postsmoltproduksjon, samt at det er i ferd å bygges settefiskanlegg på området. Dette skal stå ferdig i løpet av 2018.

I søknaden opplyser Stord Havbrukspark at planen er å bygge det landbaserte anlegget i tre faser, der en i hver byggefase klargjør for produksjon av 5.000 tonn. Fisken til anlegget vil overføres fra postsmoltanlegget til Erko Settefisk. Planen er å ta inn fisk på 500 gram, og produsere den videre til slaktevekt på rundt 5 kilo.

Produksjonen i anlegget vil basere seg på resirkulert sjøvann. Selskapet vil også rense utslippet fra anlegget, og arbeider med flere ulike metoder for rensing. En opplyser imidlertid at det er mest sannsynlig å benytte Bioretur AS for dette formålet. Det er samme konsept som benyttes

LAKS PÅ LAND: Erko Settefisks anlegg i Sagvåg på Stord. Det er bygget to påveksthaller for postsmolt og selskapet er i gang med å bygge settefiskanlegg. Det er på det samme området selskapet ønsker å etablere landbasert oppdrett av laks. FOTO: JOAR GRINDHEIM

for rensing av avløp fra postsoltmodulene og settefiskproduksjonen.

I søknaden påpekes det at den erfaringen har fra postsoltproduksjonen har gitt stor kompetanse på landbasert produksjon som en tar med seg i den videre fasen for produksjon av matfisk.

– Etter endt utbygging av moduler for produksjon av matfisk vil vi ha et fullt ut integrert produksjonsopplegg på Sagvåg. Vi har da gjen-

nomgående produksjon på land fra rogn til matfisk, påpeker selskapet i søknaden.

Endre Haugland i Erko Seafood sier til IntraFish at selskapet vil avvente svar på søknaden, og gå igjennom hvilke vilkår en da må forholde seg til, før endelig fremdrift for prosjektet blir besluttet.

vegard.solsletten@intrafish.com
Tlf. 90935737

(4)

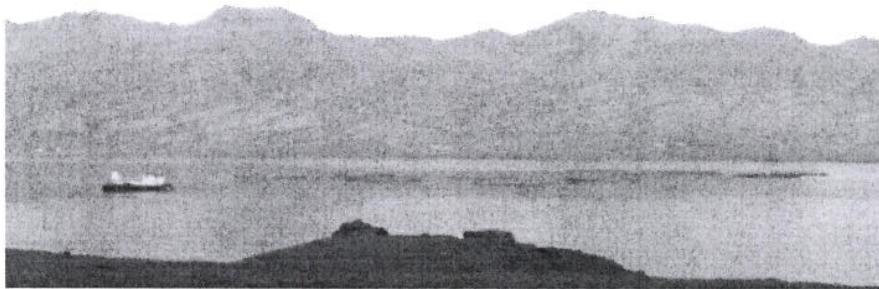
Áskrift að fréttum

29. apríl 2018

Kærur Íslendingar, verndið villta laxastofna

Íslendingar, ekki gera sömu alvarlegu mistök og hafa verið gerð í öðrum löndum þar sem umfangsmikið sjókvældi hefur verið heimilað með miklum skaða fyrir náttúruna. Setjið ströng lög um þessa starfsemi áður en það er of seit.

Ég er framkvæmdastjóri Wild Fish Conservancy (WFC), umhverfisverndarsamtaka sem berjast fyrir endurheimt villtra fiskistofna við norðurhluta Kyrrahafsstrandar Bandaríkjanna. Í ágúst í fyrra fengum við upplýsingar um að sjókví með Atlantshafslaxi hefði fallið saman skammt frá Seattle. Við héldum að þetta væru ýkjur. En svo var ekki.

Myndefni frá þessum atburði kemur mér enn í uppnám. Samankrumpuð sjókví flaut í sjónum eins og blað sem einhver hafði hent frá sér.

Í kringum 300.000 fiskar sluppu út úr kvínni þessa örlagaríku helgi, fiskur sem er framandi tegund í hafinu okkar í Washingtonriki. Seinna komumst við að því að mikill meirihluti þessara fiska, mögulega allir, báru veirusýkingu sem heitir Piscine Orthoreovirus og er bráðsmitandi og hættuleg villtum fiskistofnum.

Eigandi sjókvíarinnar, Cooke Aquaculture sem rekur allt sjókvældi í ríkinu, sagði í fyrstu að óvenjulegar náttúrulegar aðstæður hefðu valdið því að sjókvíin brast. Stjórnvöld leiddu þó hið réttu í ljós. Fyrirtækið hafði einfaldlega trassað að sinna eðlilegu viðhaldi.

Því miður eru atburðir sem þessi ekki óvenjulegir hjá laxeldisfyrirtækjum í sjókvældi. Svona óhöpp eru hluti af rekstrarumhverfi þeirra um allan heim. Þá miklu sorgarsögu má skoða með einfaldri Google leit.

Jafnvel daglegur rekstur á sjókvíum, án stórra óhappa, hefur í för með sér áhættu sem er ósættanleg. Visindarannsóknir sýna að mengunin frá þeim er skelfileg og magnar upp fjölda sníkjudýra og baktería í sjónum með miklum skaða fyrir lífríkið. Óhjákvæmilega sleppa fiskar líka í litlum mæli, sem er aldrei tilkynnt. Stöðugur þannig litill leki er sjálfsagt enn hættulegri fyrir umhverfið en þegar stóru slysin verða.

Í kjölfar þess að sjókví Cooke féll saman í fyrra ákváðu íbúar í Washingtonriki að nú væri nóg komið. Almenningur fordæmdi þessa starfsemi með kröftugum hætti. Við hjá WFC erum stolt af því að hafa leitt þá baráttu. Við settum á laggirnar breiðfylkingu undir nafninu Our Sound, Our Salmon, þar sem í eru 109 fyrirtæki og samtök, og 12.000 einstaklingar sem hafa tekið höndum saman um að berjast gegn sjókvíum og fyrir því að allt verði fært upp á land.

Stjórmálamennirnir hlustuðu sem betur fer á okkur og settu lög sem tryggja að allar sjókvíar með Atlantshafslaxi verða horfnar frá Washingtonriki ekki seinna en 2022. Aldrei í sögunni hefur jafn mórgum sjókvældissstöðvum verið gert að loka.

Kærur Íslendingar, ráð mitt til ykkar er þetta: ekki láta það sem gerðist hér gerast á Íslandi. Verndið umhverfi ykkar og villta fiskistofna. Brátt fyrir fögur loforð mun sjókvældi aðeins valda skaða.

Höfundur er Kurt Beardslee framkvæmdastjóri bandarísku umhverfissamtakanna Wild Fish Conservancy.

Þessa frétt er að finna á vefnum visir.is.

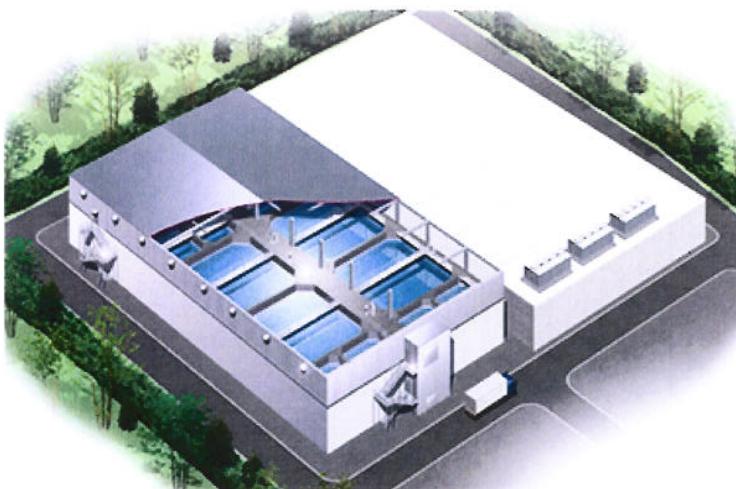
Likar þetta | Dela

(5)

Land-based aquaculture gets a boost from denitrification technology

By Chris Loew

May 1, 2018

Raising ocean fish in land-based tanks on a commercial scale is usually uneconomical – while coastal aquariums can simply pump seawater into their tanks, this negates some of the advantages of being land-based for a commercial operation, such as eliminating parasites and water-borne diseases, and keeping fish wastes out of the environment.

If seawater is not used, then salt must be added to freshwater with care to pH levels and temperature. When the price of the fish is quite high—as for pufferfish in Japan—the numbers may work out. But the amount of water consumed and discharged can be very high.

Such a technique can have success for larger firms. For example, Atlantic Sapphire, a salmon operation now under construction near Homestead, Florida, has a license to pump both freshwater and saltwater from wells and to inject up to 20 million gallons per day of waste water into a disposal well. The company plans U.S. output of about 9,500 metric tons (MT) by 2021 in their first stage building plan.

On a smaller scale, FRD Japan, Co., headquartered in Saitama City, has announced that in July it will scale up from a small hatchery facility for rearing trout in land-based tanks to a larger pilot plant in Chiba Prefecture, near Tokyo, with a target output of 30 metric tons (MT) per year. The firm aims to complete a commercial plant in Chiba capable of producing 1,500 MT of sushi-ready salmon slices by 2020.

However, FRD Japan does not have the nearly unlimited water and disposal route of Atlantic Sapphire, and instead plans to utilize ordinary tap water. As such, it will employ a recirculating aquaculture system (RAS). The technology was developed in 2008 for city sewage disposal systems. It was next used at Shinagawa Aquarium in Tokyo, and is now being applied to salmon farming. The daily replacement rate of the water with new tap water is only 0.2 percent.

Trading company Mitsui & Co., Ltd. acquired 80 percent of venture company FRD's shares for an investment of JPY 900 million (USD 8.4 million, EUR 6.7 million) in April 2017. The other shareholders, with 10 percent each, are Taiyousuiken Inc. and KGC, Ltd.

Taiyousuiken Inc. is a maker of water treatment systems essential to recirculating aquaculture systems (RAS). As FRD's land-based system uses tap water with salt added, it would be overly expensive to continually replace the water. Additionally, adjusting the water temperature of newly added water takes a lot of energy. In order to reduce water exchange, biofiltration is required to reduce ammonia toxicity.

Fish wastes include NH₃ (ammonia), which is a gas and is sometimes called "toxic" or "free" ammonia. NH₄ (ammonium), the ionized form of ammonia, is a nontoxic salt. NH₃ and NH₄ together are often referred to as total ammonia nitrogen (TAN).

Taiyousuiken makes a biofilm carrier, "high-speed nitrification carrier Ocean Cleaner No. 3 (OCNO 3)" made of polypropylene foam. While it is common that a biofilter must be seeded and cultured months in advance to allow the growth of a sufficient volume of bacteria, the OCNO 3 is pre-seeded can be used immediately. Though the focus in biofilm design for such carriers is usually on increasing surface area, Taiyousuiken asserts that the shape of the biofilm must also be optimized for holding bacteria. Though the surface area is one-hundredth or less than that of such heavy substrates as coral sand or porous ceramic material, the amount of water it can treat is between 50 to 80 percent that of those materials.

Nitrification of ammonia is followed by converting it into nitrogen gas by denitrifying bacteria so that it can be safely released into the atmosphere. Taiyousuiken also makes the "Ocean Cleaner N2," an automated system to provide ideal conditions for denitrifying bacteria. The ideal environment is anaerobic, has a temperature between 35 and 38 degrees Celsius, and has a steady supply of nutrients. While Atlantic Sapphire's system relies on the unique combination of aquifers available in South Florida, FRD's system could be replicated anywhere.

Land-based systems are increasing worldwide. Swiss Alpine Fish AG in Lostallo, Switzerland— which also utilizes RAS technology — has a current capacity of 600 MT in the round, or 480 MT head-on gutted. The operation started with trout, which are more robust than salmon, and after that succeeded, switched over to Atlantic salmon.

CEO Julian Connor said that he is considering the Japanese market for future expansion. Though he may be playing catch up to FRD's operations in Japan, he said: "It's a huge market. I'm not worried about that at all."

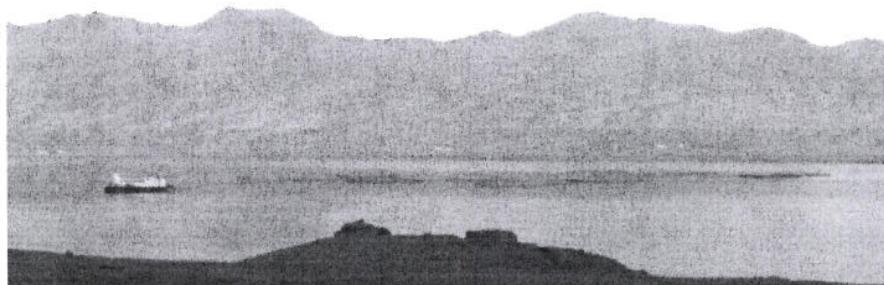
(6)

Áskrift að fréttum

19. apríl 2018

Sjókvíaeldi verður að hluta niðurgreitt af ríkissjóði

Útgjöld ríkissjóðs til Umhverfissjóðs sjókvíaeldis munu aukast um meira en hundruð milljónir króna samkvæmt nýju frumvarpi um fiskeldi og munu nema 260 milljónum króna á árinu 2020. Sjóðurinn á að greiða fyrir rannsóknir og mat á burðarpoli fyrir laxeldi og því verður atvinnugreinin að hluta niðurgreidd af ríkinu.

Í nýju lagafrumvarpi sjávarútvegs- og landbúnaðarráherra um fiskeldi eru lagðar til breytingar sem kalla á auknar rannsóknir og útgáfu burðarpolsmats vegna sjókvíaeldis með tilheyrandi kostnaði. Þannig á Hafrafransóknastofnun eftir að meta burðarpol tiltekinna hafsvæða og fjarða. Auk þess þarf stofnunin að vaka lífrænt álag á svæðum sem búið er að burðarpolsmeta. Þá mun falla til kostnaður vegna endurskoðunar á áhættumati vegna erfðablöndunar og kostnaður vegna aukinna rannsókna þegar hafsvæðum er skipt upp í eldissvæði.

Gert er ráð fyrir að þessi nýju verkefni verði fjármögnum af Umhverfissjóði sjókvíaeldis og er áætlað að sjóðurinn þurfi 200 milljónir króna á ári til ráðstöfunar í þessi verkefni og önnur sem honum eru ætluð samkvæmt lögum.

Í fjárlögum 2018 er framlag ríkissjóðs til sjóðsins 110 milljónir króna og er því aukningin 90 milljónir króna á ári, að því er fram kemur í frumvarpinu. Á árinu 2020 hækkar framlagið í 260 milljónir króna miðað við útgjaldaaukningu sem tilgreind er í frumvarpinu en þar segir: „Árleg útgjaldaaukning, að meðtalinni 90 m.kr. aukningu á fjárbörf Umhverfissjóðs sjókvíaeldis, er því talin verða 150 m.kr. frá og með árinu 2020.“

Var fjármagnaður af fiskeldisfyrtækjunum

Umhverfissjóðurinn hefur verið fjármagnaður af fyrtækjum í sjókvíaeldi frá árinu 2008 þegar hann var settur á laggirnar en markmið og tilgangur sjóðsins er að lágmarka umhverfisáhrif af völdum sjókvíaeldis. Útgjöld ríkisins í sjóðinn aukast vegna þessara nýju verkefna í frumvarpinu.

„Hugsunin í frumvarpinu er sú að það verði lagt á annars vegar gjald vegna eldissvæða og hins vegar auðlindagjöld. Uppsetningin á þessum kostnaði sem til fellur er á þann veg að gjaldtakan verður látin renna í Umhverfissjóð sjókvíaeldis sem standi síðan undir fjármögnum á burðarpolsrannsóknum og áhættumati. Við erum hins vegar á þessu ári að leggja sérstaklega til rúmlega níutíu milljónir króna til þessara málá og það er kannski eðlilegt á meðan það er verið að byggja upp atvinnugreinina að fyrsta fjármögnum komi úr ríkissjóði,“ segir Kristján Þór Júlíusson sjávarútvegs- og landbúnaðarráðherra.

Auðlindagjöldin á sjókvíaeldi hafa ekki verið ákvædin og verður lagt fram frumvarp um nánari útfærslu þeirra í haust. Þetta þýðir að á meðan þessi nýju verkefni, sem Umhverfissjóður á að greiða fyrir, hafa ekki verið fjármögnum með gjöldum mun framlag ríkissjóðs standa undir þeim.

Er ekki ríkissjóður með þessu að niðurgreida þessa atvinnugrein?

„Í ár má kannski segja að svo sé. Á meðan við erum að skjóta styrkari stoðum undir rannsóknir þá má kannski segja að á fyrstu skrefum þess sé það kannski hlutverk ríkisins að ganga úr skugga um hvaða grunnur er undir þá starfsemi sem ríkissjóður ætlar síðan að taka gjald af,“ segir Kristján Þór.

Þessa frétt er að finna á vefnum visir.is

[Likar þetta](#) [Deila](#)